

عنوان مقاله:

آسیب شناسی ترجمه های سوره الرحمن با محوریت ترجمه های مکارم، فولادوند، رضایی

محل انتشار:

همایش ملی نقد زبان شناختی ترجمه های معاصر فارسی قرآن کریم (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

عسگر بابازاده - استاد یار و عضو هیئت علمی دانشکده علوم قرآنی خوی،

خلاصه مقاله:

زبان عربی از فصاحت بیشتری نسبت به سایر زبانها برخوردار است و قرآن نیز در اوج فصاحت و بلاغت نازل شده بنابراین کار ترجمه برای مترجمان دشوار و ارجمند است. در میان ترجمه ها ترجمه ای که بتواند فصاحت، بلاغت، نکات صرفی و نحوی و مفاهیم بلند این کتاب را تا حد خوبی به مردم برساند برتر است. در این مقاله سعی بر این است که با بررسی سه ترجمه از سوره الرحمن که توسط آقایان مکارم، رضایی و فولادوند نگاشته شده است. ضمن بررسی اشکالات آن به بیشتر شناساندن شیوایی و مفاهیم بلند قرآن اهتمام ورزیده و خوانندگان را بیشتر با این شیوایی و مفاهیم آشنا کرد. آنچه که در این تحقیق به دست آمد این بود که بیشتر اشکالات ترجمه ناشی از کم توجهی مترجمان کتاب خدا نسبت به مسائل صرفی و نحوی بلاغی است.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، سوره الرحمن، ترجمه، نقد ترجمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/954678>

